

**Producent
Foreningen**

Bernhard Bangs Allé 25
2000 Frederiksberg

info@pro-f.dk
T. +45 3386 2880
F. +45 3386 2888
www.pro-f.dk

11. september 2023

Høringssvar

Hermed fremsendes Producentforeningens høringssvar til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)

Indledende bemærkninger:

Producentforeningen bakker op om forslaget om kulturbidraget, som det er vedtaget af partierne bag Mediaaftalen 2023-2026.

Kulturbidraget medvirker til at sikre, at borgerne i Danmark også fremover har adgang til et stort og mangfoldigt udbud af dansk programindhold i høj kvalitet. Kulturbidraget følger en stærk politisk tradition for at sikre den nødvendige finansiering af dansk indhold. For Producentforeningen er det samtidig afgørende, at det fortsat er attraktivt for streamingtjenesterne at investere i dansk indhold, og kombinationen af et "bundbidrag" på 2 % og et fradrag for investeringer i nyt dansk indhold medvirker til at sikre fortsatte investeringer.

Her følger Producentforeningens bemærkninger til loven og lovbemærkningerne.

§ 2 stk. 2:

Som lovudkastet foreligger, vil en tjeneste, der er etableret uden for EU eller har været etableret i et EU-land og flytter til f.eks. USA eller Storbritannien, ikke være omfattet af bidragspligten. Dette er i strid med mediaaftalen, hvorefter ordningen skal omfatte "alle on-demand-streamingtjenester".

AVMS-direktivet omfatter ikke streamingtjenester, der er etableret uden for EU/EØS. Direktivet har et generelt afsenderlandsprincip, som betyder, at Danmark er afskåret fra at regulere forhold om tjenester, der er etableret i andre EU/EØS-lande.

Men direktivets art. 13 udgør netop en undtagelse fra dette afsenderlandsprincip, således at Danmark alligevel kan lade tjenester fra andre EU/EØS-lande være omfattet af en dansk kulturbidragsordning. Ydermere opstår denne problemstilling om afsenderlandsprincip slet ikke over for tjenester, der er etableret i lande uden for EU/EØS; her gælder der ikke noget afsenderlandsprincip, men derimod et princip om at anvende lovgivningen i det land, hvor tjenesten modtages.

Derfor er det juridisk muligt, at kulturbidragsloven også omfatter streamingtjenester etableret uden for EU.

Komplicerede selskabskonstruktioner i multinationale foretagender bidrager også til begrundelsen for ikke at undtage visse territorier fra ordningen.

§ 2 stk. 3:

Hvad angår tærskelværdierne i forslaget til § 2, stk. 3, tillægger Producentforeningen det afgørende betydning, at der fastsættes en klar, objektiv beregning af antal brugere. Det er velkendt, at der mangler transparens på streamingområdet, når det gælder antal brugere, visninger osv. Det er et generelt problem. Producentforeningen har i forhold til ophavsretsloven foreslået en særlig datarapporteringsforpligtelse fra streamingtjenesterne over for producenter i tillæg til bestemmelsen i ophavsretslovens § 55 a. Kulturministeriet kunne med fordel samtænke transparenskravene efter ophavsretsloven og kulturbidragsloven.

Det står ikke Producentforeningen klart, om tærskelværdien på 15 mio. kr. relaterer sig til samlet omsætning eller omsætning i Danmark. Dette bør afklares.

§ 3 stk. 4:

Lovforslagets forslag til afgrænsning af streamingtjenesternes bidragspligtige omsætning er efter Producentforeningens opfattelse overordentlig vanskelig at administrere. Det kan få konsekvenser for det politiske ønske om et provenu på ca. 100 mio. kr. årligt. Afgrænsningen på bidragspligtig omsætning er foreslået således:

” – bruttoindtægter i Danmark som hidrører fra den on demand audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film, serier og dokumentarprogrammer”

Det åbner for væsentlig usikkerhed om, hvor grænsen går modsat f.eks. den udtømmende opgørelse af, hvilke investeringer, der kan fradrages – her er alene investeringer i sport og nyheder undtaget.

I medieaftalen anvendes definitionen ”tjenesternes omsætning”.

Derfor må udgangspunktet være streamingtjenestens fulde omsætning, hvorefter tjenesten så kan foretage de lovbestemte fradrag.

Producentforeningen foreslår denne definition af tjenesternes bidragspligtige omsætning:

En medietjenesteudbyders bruttoindtægter i Danmark, som hidrører fra en on-demand-audiovisuel medietjeneste, der tilgængeliggør film, serier og dokumentarprogrammer, herunder også abonnementsindtægter, transaktions- eller lejeindtægter, annonceindtægter og indtægter ved gensalg af den on-demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter. Dette omfatter ikke indtægter, der direkte relaterer sig til tilgængeliggørelse af sportsindhold eller nyhedsudsendelser, samt indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed, der er gjort tilgængelig via den on-demand-audiovisuelle medietjeneste eller fra videredistribution af andre medietjenesteudbyderes on-demand-audiovisuelle medietjenester.

En lignende definition for streamingtjenesternes omsætning findes i den franske ordning.

§ 4 stk. 3:

Producentforeningen ser med stor tilfredshed på, at streamingtjenesternes investeringer skal ske i nyt dansk indhold for at opnå fradrag og dermed undgå tillægsbidraget på 3%. Det understreges flere steder - bl.a. under pkt. 3.1.2 side 14:

"Investeringerne skal være i nye danske film, serier og dokumentarer. Det betyder, at investeringer f.eks. i form af køb af visningsrettigheder til nye produktioner kan medregnes under ordningen, mens investeringer i visningsrettigheder til allerede eksisterende indhold (f.eks. ved køb af produktionsselskabers såkaldte bagkataloger) ikke kan medtages i opgørelsen, da det falder uden for formålet om at sikre produktion af nyt kvalitetsindhold."

Det er helt afgørende for selve formålet med kulturbidraget, at kun nye produktioner medgår i opgørelsen af tjenesternes fradragsberettigede investeringer.

Producentforeningen støtter, at tjenesternes investeringer godt kan ske ved køb af visninger i nye produktioner, men det kræver en klar definition af, hvornår en produktion er ny. Producentforeningen foreslår derfor følgende definition:

Investeringer f.eks. i form af køb af visningsrettigheder til nye produktioner kan medregnes, når streamingtjenestens investering i visningsretten medgår i finansieringen af produktionen.

Hvad angår definitionen af "investering", er Producentforeningen enig i bemærkningerne s. 47, at det drejer sig om produktion, samproduktion og rettighedserhvervelse. Det bør i forlængelse heraf præciseres, at også streamingtjenesternes investeringer i udviklingsaftaler med de uafhængige producenter kan indgå i de fradragsberettigede investeringer.

Producentforeningen ønsker ligeledes præciseret, at administrations- og distributionsomkostninger i forbindelse med investeringen/rettighedserhvervelsen ikke skal medregnes.

I loven er de fradragsberettigede investeringer defineret som "nye danske film, serier og dokumentarer". I bemærkningerne til loven under pkt. 3.1.2 side 14 anvendes en bredere definition af de genrer, der kan give streamingtjenesterne fradrag for investeringer. Producentforeningen finder det nødvendigt med en mere præcis definition af, hvad der kan anses for at være fradragsberettigede investeringer.

I den forbindelse peger Producentforeningen på, at medieaftalen understreger, at (vores understregning):

"Danskerne skal også fremover have mulighed for at møde originale danske film, serier og dokumentarer af høj kvalitet"

Loven og lovbemærkningerne understreger ligeledes ønsket om øgede investeringer i *"nye danske film, serier og dokumentarprogrammer"*

Producentforeningen mener derfor, at definitionen af hvilke typer af investeringer, der giver streamingtjenesterne investeringsfradrag, bør støtte op om medieaftalens og lovens ønske om investeringer i nyudviklede og originale tv-formater, film og tv-serier.

Konkret foreslås følgende definition:

Dansk indhold skal i lovforslagets forstand forstås som et bredt begreb, der dækker indhold inden for film-, serie- og dokumentargenren, uanset hvilken underkategori indholdet i øvrigt kan sortere under, herunder egenudviklede programformater inden for f.eks. reality, komedie og drama. Omfattet af begrebet "dansk indhold" er således ikke investeringer i f.eks. sports- og nyhedsprogrammer.

§ 4 stk. 4 og 6, § 7, stk. 4, § 8 stk. 5 og § 9 stk. 2:

Dansk indholdsproduktion har et akut behov for at få tilført ny finansiering, og som lovforslaget er formuleret nu, er der stor risiko for, at midlerne fra kulturbidraget reelt først er til rådighed for de eksisterende støtteordninger i 2. halvår 2025.

Lovforslaget lægger op til, at tjenesterne skal indberette deres årlige omsætning i form af en revisorpåtegnet erklæring til Slots- og Kulturstyrelsen

Producentforeningen finder det helt afgørende, at tjenesternes omsætningsopgørelse minimum sker halvårligt. Det vil sikre, at midlerne langt hurtigere kommer ud i støtteordningerne og dermed støtter produktion af nyt dansk indhold. De omfattede streamingtjenester rapporterer i forvejen halvårsresultater og vil derfor være i stand til at levere de krævede oplysninger.

I lande som Tyskland og Polen sker indberetningen af omsætning henholdsvis på månedsbasis og kvartalsvis, så et krav om hyppigere indberetning end årligt vil være muligt inden for direktivets rammer.

Producentforeningen foreslår, at tjenesternes indberetninger sker minimum halvårligt, således at midlerne hurtigst muligt kan komme en økonomisk udfordret branche til gode.

Fastholder loven, at der kun skal ske årlige indberetninger, foreslår Producentforeningen, at der i finansloven for 2024 skabes enighed om en engangsbevilling for 2024 svarende til det beløb, kulturbidraget antages at indbringe fra 2025.

Producentforeningen støtter, at tjenesternes indberetning kan ske som en revisorerklæring om årlig omsætning. Dermed får opgørelserne en central rolle.

Det bør derfor præciseres i lovtæksten til § 7, stk. 4, og § 8, stk. 5, at revisors erklæringer skal omfatte, at opgørelserne er retvisende.

Fristerne for indberetninger bør fremgå af lovtæksten, og såfremt loven vedtages med årlige indberetninger, bør fristerne for indberetningen være senest udgangen af Q1 det efterfølgende år.

Fristerne for supplerende oplysninger, jf. § 9, stk. 2, bør i praksis fastsættes således, at den årlige betalingsfrist, jf. § 4, stk. 6, bliver senest udgangen af Q2 i det efterfølgende år.

Hjemlen i forslaget til § 9, stk. 4 bør inkludere en hjemmel til, at Slots- og Kulturstyrelsen kan opgøre et skønnet grundlag for størrelsen af bidragspligten, hvis styrelsen ikke finder tjenestens oplysninger tilfredsstillende.

§ 5 stk. 1:

Producentforeningen støtter, at kulturbidraget fordeles mellem de eksisterende støtteordninger og afventer den endelige afgørelse om fordelingen, når provenuet fra kulturbidraget er kendt. Men det er uholdbart, at der sideløbende med fremsættelsen af kulturbidragsloven ikke er sket en nødvendig revision af Public Service Puljen og dens støttevilkår.

Mediaaftalen fastslår side 5, at fordelingen af Public Service Puljens støttemidler ændres. Aftalen fastslår endvidere, at puljens støttemidler fremover skal kunne søges af producenter og udbydere af radio og podcast, og at puljens nuværende krav til distribution af det støttede indhold revideres.

Disse ændringer kræver imidlertid en ændring af de eksisterende støttevilkår for at få virkning, og revisionen af puljens organisering og støttevilkår er derfor nødvendig, så ansøgninger til puljen kan ske i overensstemmelse med mediaaftalen.

Producentforeningen foreslår, at Public service-puljen fremover får en selvstændig kunstnerisk leder med reference til DFI's bestyrelse. Lederen har ansvaret for puljens støttetildelinger i samarbejde med 2-3 redaktører/konsulenter, der ansættes i samarbejde med branchen efter samme model, som DFI's markedsordning. For at mindske de administrative omkostninger ved Public Service Puljens drift bør administrationen fortsat ske hos DFI.

Producentforeningen mener, at de eksisterende støtteordninger, Public Service Puljen og DFI's støtteordninger fuldt ud er i stand til at administrere støttemidlerne og ønsker derfor præciseret, at der ikke er tale om at etablere nye støtteordninger.

Producentforeningen foreslår følgende formulering af § 5 stk. 1.:

"Provenuet fra kulturbidraget efter tilbageløb og adfærd og arbejdsudbud fordeles efter fradrag af omkostningerne forbundet med ordningens administration mellem Public Service Puljen og DFI's filmstøtteordninger."

§ 8 stk. 2 og § 8 stk. 4:

Producentforeningen støtter streamingtjenesternes mulighed for at opgøre deres investeringer over en treårig periode. Det modvirker risikoen for, at forsinkelser og udsættelser rammer streamingtjenesternes bidrag på en utilsigtet måde.

Producentforeningen ønsker dog, at kulturbidragsloven definerer, hvornår en investering kan anses for at finde sted.

Forslaget er, at registreringen af en investering sker på 1. optagedag for en produktion.

Det er samtidig afgørende, at såfremt tjenesterne ikke over en treårig periode har opfyldt kravet om investeringer på minimum 5% pr. år, skal de efterbetale, jf. forslaget til § 8, stk. 4.

Lovforslagets bemærkninger:

Støttemodtagere

Producentforeningen bakker op om streamingtjenesternes adgang til at ansøge om støtte til danske produktioner fra henholdsvis Public Service Puljen og filmstøtteordningerne. Men det bør være en klar og utvetydig forudsætning, at ansøger til og støttemodtager fra DFI's filmstøtteordninger er en uafhængig producent, der producerer det ønskede indhold til tjenesten.

Filmstøtten i Danmark og resten af Europa er bygget op om støtte til de uafhængige producenter, således som det er defineret i bl.a. DFI's almindelige vilkår pkt. 1.1.1.

Her fremgår ligeledes, at rettighederne til den støttede produktion tilhører producenten. Streamingtjenesterne skal således leve op til de gældende krav, når deres produktioner modtager filmstøtte. Respekten for det danske rettighedssystem er en af de afgørende forudsætninger for ordnede forhold i branchen.

Partierne bag mediaaftalen understreger ligeledes, at produktion med offentlige midler eller offentlig støtte skal ske i respekt for det danske rettighedssystem.

Derfor foreslår Producentforeningen følgende præcisering af lovbemærkningerne – bl.a. under pkt. 3.1.2 side 15 (vores understregning):

"De medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag, har adgang til at ansøge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold fra Public Service Puljen og filmstøtteordningerne, når støttemodtager er en uafhængig producent"

Investeringer i nyt dansk indhold:

I bemærkningerne til lovforslaget pkt. 3.2.1 foreslås en anden definition af dansk indhold (danske film, tv-serier m.v.) end den, der anvendes af DFI og Public Service Puljen som grundlag for støtten til danske film, tv-serier m.v.

Producentforeningen anser det for juridisk uholdbart, at loven anvender begrebet "dansk indhold" forskelligt i lovens to bestemmelser. Konsekvensen af forslaget er, at begrebet danske film m.v. i Kulturbidragslovens § 1 skal forstås anderledes end i lovens § 4, stk. 3. Begrebet bør have samme betydningsindhold.

Producentforeningen forstår intentionerne i lovforslaget således, at midlerne fra kulturbidraget skal fordeles via de eksisterende støtteordninger under DFI. De rummer allerede fuldt dækkende og godkendte definitioner af dansk indhold.

Lovens definitioner bør være ens begge veje, dvs. både i den støttetildeling, der er formålet med kulturbidraget, og de investeringer, der kan indgå i beregningen af, om 5%-kravet er opfyldt (hvilket som bekendt afgør, om der skal betales et supplerende bidrag på 3%). Det er økonomisk urimeligt – og næppe politisk tilsigtet – at en streamingtjeneste kan opnå investeringsfradrag for en audiovisuel produktion, som der ikke kan søges filmstøtte til.

Derfor bør den særlige definition af dansk indhold foreslået i lovbemærkningerne under pkt. 3.1.2 side 14 udgå til fordel for en henvisning til de generelle kriterier i støtteregelejerne hos DFI.

Det strider ikke imod EU-regler. Når dansk-definitionen er godkendt i én sammenhæng (filmstøtte) som en definition, der ikke strider mod forbuddet mod diskrimination på grundlag af nationalitet m.v., er der ikke grund til at formode, at den samme definition ikke skulle kunne godkendes i en anden sammenhæng (AVMS).

I forhold til de politiske ønsker med kulturbidragsloven forekommer en begrænsende definition af dansk indhold ligeledes fejlagtig. I lovforslagets bemærkninger under pkt. 3.1.2 side 14 fremgår det politiske ønske, at tjenesternes investeringer skal fremme og understøtte produktionen af nyt dansk kvalitetsindhold.

“Det foreslås, at investeringsmuligheden skal favne bredt, så der både kan anerkendes kendes investeringer i dansk lokalt indhold og produktioner med store budgetter og danske såvel som udenlandske elementer, der kan bidrage til den internationale udbredelse og anerkendelse af dansk kvalitetsindhold”

Producentforeningen deler ambitionen men forstår ikke, og er derfor uforstående overfor, forslaget om nye definitioner for dansk indhold.

Når formålet med loven er at gøre det attraktivt for streamingtjenester at investere i en bred vifte af produktioner, der bl.a. kan bidrage til international anerkendelse af dansk kvalitetsindhold, så vil den begrænsende definition gøre det meget lidt attraktivt for tjenesterne at investere i f.eks. de Oscarnominerede dokumentarfilm “The Act of Killing” og senest “A House Made of Splinters”, i Lars von Triers film og i den internationalt anerkendte danske film “Holy Spider”.

Producentforeningen mener derfor, at definitionen af dansk indhold bør følge de generelle kriterier i støtteregelejerne hos DFI.

TVOD-tjenester:

Producentforeningen noterer, at bidragspligten til kulturbidraget skal omfatte de såkaldte EST- og TVOD-tjenester, hvor forbrugeren i en konkret situation køber en film digitalt eller lejer en film i en given periode. Også tjenester som Filmstriben og bibliotekernes digitale filmtilbud skal omfattes.

Denne type tjenester har hverken produceret eller investeret i nyt dansk indhold. De er i dag ligeledes afskåret fra at søge filmstøtte – jf. Det Danske Filminstituts vilkår pkt. 1.1.1., og de har historisk heller ikke været støtteansøgere til Public Service Puljen. Det er samtidig Producentforeningens opfattelse, at disse tjenester ikke i noget væsentligt omfang bidrager til presset på investeringerne i dansk indhold – sådan som det er tilfældet med de internationale streamingtjenester.

I det lys mener Producentforeningen, at EST- og TVOD-tjenester, Filmstriben og bibliotekernes digitale filmtilbud skal undtages fra bidragspligten i de særlige tilfælde, hvor

tjenesten ikke selv producerer eller investerer i nyt indhold, og dermed de facto er afskåret fra at søge støttemidlerne fra kulturbidraget.

Med venlig hilsen

Jørgen Ramskov
Direktør, Producentforeningen